

Dosarul nr. 1ra-996/22
1-21003280-01-1ra-08072022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Fortovoi Alexandru și de către avocata Bodean Ina în numele inculpatului Vîrlan Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Fortovoi Alexandru xxxx
și

Vîrlan Radu xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.01.2021 - 19.05.2021;

Instanța de apel: 19.08.2021 - 30.03.2022;

Instanța de recurs: 08.07.2022 - 05.10.2022.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 mai 2021, Fortovoi Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Fortovoi Alexandru, sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Vîrlan Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri;

- art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei

în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Vîrlan Radu, sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri.

A fost dispusă încasarea în mod solidar de la Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu în beneficiul statului suma de 134 356 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că inculpatul Fortovoi Alexandru împreună cu inculpatul minor Vîrlan Radu, în perioada de timp 24 septembrie 2020 - 25 septembrie 2020, aflându-se în anexa instituției preșcolare situată pe bd. Decebal, 66, mun. Chișinău, acționând cu intenție, conștientizând gradul prejudiciabil al faptelor sale, dorind și admitând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, împreună și de comun acord cu alt minor, urmărind scopul omorului lui Drotieva Valentina, și a lui Sclifos Vladimir, au aplicat ultimilor multiple lovituri cu mâinile, picioarele și sticle, pe toată suprafața corpului, fapt prin care, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.202003C2376 din 04 noiembrie 2020, i-au cauzat lui Drotieva Valentina traumă craniu-cerebrală închisă cu plăgi contuze în partea piloasă a capului și față, echimoze și plăgi contuze pe mucoasa buzelor, extracție traumatică a dintelui 3 pe maxila din dreapta, hemoragii în sclera ochilor, hemoragii în țesuturile moi pericraniene și în mușchii temporali, hematom subdural emisferial pe stânga (sânge fluid și cheaguri volum 120 ml), hemoragii subarahnoidiene pe emisfere cerebrale și cerebel, sânge în ventriculele cerebrale; traumă închisă a toracelui cu echimoze în regiunea toracelui, fracturi ale coastelor 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11 pe dreapta și 4, 9 pe stânga, lezarea pleurei pariatele la nivelul fracturilor coastelor bilateral; plăgi tăiate pe partea piloasă a capului și față; plagă înțepat-tăiată penetrantă în regiunea abdomenului cu lezarea omentului mare, hemoperitoneum (sânge lichid în volum de 500 ml); echimoze pe membrele superioare și inferioare, excoriații pe abdomen; care au fost produse prin acțiunea traumatică cu corp (-uri) contondent (-e) dur (-e), sau/și la lovirea de acestea, cu circa 0-3 ore înainte de deces, care în comun, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă, iar drept urmare, moartea ultimei a survenit în rezultatul traumei craniu-cerebrale închise, manifestate prin multiple plăgi contuze în partea piloasă a capului și față, echimoze și plăgi contuze pe mucoasa buzelor cu fractura dintelui 3 pe maxila din dreapta, hemoragii în sclera ale ochilor bilateral, hemoragii în țesuturile moi pericraniene și în mușchii temporali, hematom subdural emisferial pe stânga (120 ml cu compresie și dislocare a creierului, hemoragii subarahnoidiene pe emisfere cerebrale și cerebel, sânge în ventriculele cerebrale, fapt ce se confirmă prin datele necropsiei și adeverite histologic, și care au legătură cauzală cu decesul. Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.202003C2377 din 05 noiembrie 2020 lui Sclifos Vladimir i-au fost cauzate traumă craniu-cerebrală închisă: Plăgi, echimoze pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subarahnoidiene, sânge fluid în ventriculii cerebrale, edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral; traumă închisă a toracelui: echimoze, excoriații pe torace, hemotorace stânga 200

ml, fracturi costale pe dreapta 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; pe stânga 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; traumă închisă a abdomenului: ruptura ficatului cu hemoragii difuze roș-închis în țesuturile moi adiacente, hemoperitoneu 500 ml; excoriații, echimoze pe gât, membre superioare și inferioare; plăgi tăiate pe cap și torace, care au fost produse intra vital, cu circa 0-30 min.- 1 oră până la deces, la acțiunea traumatică cu corp (-uri) contondent (-e) dur (-e) sau la lovirea de acesta (acestea), sunt în legătură cauzală directă cu decesul și în comun se califică ca vătămare corporală gravă, care a adus moartea ultimului, survenită în rezultatul șocului hemoragic și traumatic, cauzat de trauma asociată a capului, toracelui și abdomenului, fapt confirmat prin datele examenului medico-legal al cadavrului și rezultatele histologice.

Tot ei, în perioada de timp 24 septembrie 2020 - 25 septembrie 2020, împreună cu alt minor, aflându-se în anexa instituției preșcolare situată pe bd. Decebal 66, mun. Chișinău, acționând cu intenție, conștientizând gradul prejudiciabil al faptelor sale, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, au dezbrăcat-o de haine pe Drotieva Valentina, după care profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, au comis acțiuni perverse manifestate prin introducerea în organul genital al ultimei, a unei sticle și alte obiecte, astfel cauzându-i ultimei, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 202003C2376 din 04 noiembrie 2020, echimoză și plagă ruptă pe partea vaginală a colului uterin, ruptură a peretelui vaginal cu penetrare în cavitatea peritoneală, care puteau fi produse la introducerea unui (-or) obiect (-e) contondent (-e) dur (-e), care au fost produse cu 0-3 ore până la deces.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Fortovoi Alexandru în baza art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de detențiune pe viață și în baza art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, a-i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Fortovoi Alexandru, sub formă de detențiune pe viață.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată lui Fortovoi Alexandru este prea blândă, considerând că această soluție este una greșită și vădit neproportională celor comise și urmările produse, întrucât fapta de care a fost învinuit Fortovoi Alexandru este deosebit de periculoasă, având în vedere caracterul și tipul infracțiunii imputate. Faptul că acesta a recurs la astfel de fapte prejudiciabile constituie un pericol absolut pentru societate și astfel de persoane urmează a fi izolate pe toată durata vieții lor, deoarece posibilitate de reeducare în măsură cuvenită într-o anumită privință ar fi imposibilă.

3.1. Avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Vîrlan Radu, a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vîrlan Radu să fie achitat pe capătul de acuzare privind omorul Valentinei Drotieva în baza art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal, pe motiv că, fapta nu a fost

comisă de către acesta, iar acțiunile inculpatului Vîrlan Radu să fie reîncadrate în baza art.151 alin.(4) Cod penal, pe capătul de acuzare referitor omorului lui Sclifos Vladimir, pe capătul de acuzare în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal să fie reîncadrate acțiunile acestuia în baza art.171 alin.(1) Cod penal, să-i fie numită acestuia o pedeapsă sub limita minimă, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, să fie respinsă solicitarea acuzării privind încasarea în mod solidar, de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 134 356 lei.

În motivarea apelului a indicat că probele administrate de către acuzare și examinate în cadrul cercetării judecătorești nu confirmă că, Vîrlan Radu ar fi săvârșit omorul Valentinei Drotieva, acesta urmând a fi achitat pe capătul dat de acuzare pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat. Mai mult, probele cercetate nu dovedesc nici faptul că, Vîrlan Radu ar fi avut intenția de a săvârși omorul cu o deosebită cruzime a lui Sclifos Vladimir, prin aplicarea acestuia a loviturilor cu mâinile și picioarele, acțiuni încadrate în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal.

Apărarea a indicat că, inculpatul Vîrlan Radu nu a avut intenția de a-l omorî pe Sclifos Vladimir, acesta doar a aplicat victimei lovituri cu pumnii și picioarele și i-a cauzat leziuni corporale grave, în rezultatul cărora aceasta a decedat.

De asemenea, a menționat că acuzarea nu a prezentat probe plauzibile care ar demonstra și existența unei înțelegeri prealabile între Vîrlan Radu și Fortovoi Alexandru, împreună cu alt minor de a săvârși împreună și de comun acord careva acțiuni violente cu caracter sexual în privința Valentinei Drotieva, or, din declarațiile inculpatului Vîrlan Radu se constată că el a acționat de unul singur, fără participarea lui Fortovoi Alexandru și a minorului Xxxx și nu a relatat despre săvârșirea altor acțiuni similare împreună cu aceștia, fapt ce determină reîncadrarea acțiunilor lui Vîrlan Radu de la art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal la art.172 alin.(1) Cod penal.

Consideră că, instanța de fond a ignorat declarațiile inculpatului Vîrlan Radu, apreciind versiunea acestuia „ca fiind inventată în scopul evitării răspunderii penale”. Unica probă directă care, demonstrează săvârșirea de către Vîrlan Radu a infracțiunilor în modul incriminat, sunt declarațiile martorului minor, Xxxx, care a fost audiat în condiții speciale de către judecătorul de instrucție la data de 13.10.2020 și cărora li s-a dat citire în cadrul cercetării judecătorești.

Deși instanța a reținut declarațiile în cauză ca fiind pertinente, concludente și utile, acordându-le o importanță primordială la adoptarea soluției de condamnare a lui Vîrlan Radu potrivit acuzației înaintate, apărarea opinează că ele urmează a fi supuse aprecierii critice, pe motiv că, martorul minor Xxxx, fiind implicat nemijlocit în comiterea faptelor incriminate inculpaților, este interesat de a depune mărturii cu tentă incriminatorie în privința lui Vîrlan Radu, fiind audiat în condițiile art.109 alin.(5), 110¹ Cod de procedură penală, apărarea a fost privată de posibilitatea de a acorda întrebări în modul prevăzut la alin.(8) art.110¹ Cod de procedură penală și sub acest aspect, proba în cauză nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare din moment ce apărarea nu a avut posibilitatea de a contesta declarațiile martorului și de a îi pune întrebări, fiind încălcat dreptul acestuia la apărare recunoscut de art.6 par. 3 lit. d) din CEDO.

Apărarea a menționat și faptul că instanța de fond nu și-a fundamentat în

niciun fel soluția de respingere a aplicării prevederilor art.79 Cod penal în privința lui Radu Vîrlan, consemnând doar faptul că „instanța nu va indica necesitatea aplicării acestora, deoarece legiuitorul, prin reglementările de la art.70 alin.(3) Cod penal a stabilit pentru minori limita maximă, care este sub limita minimă prevăzută de lege pentru infracțiunea incriminată acestuia la dispoziția art.145 alin.(2) Cod penal, iar pentru infracțiunea prevăzută la art.172 alin.(2) Cod penal, instanța nu a considerat oportun aplicarea prevederilor art.79 Cod penal”, or, abordarea instanței sfidează dreptul inculpatului de a beneficia de o hotărâre motivată și o pedeapsă echitabilă, întrucât legiuitorul a stabilit expres în conținutul alin.(1) art.79 Cod penal că minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională și face operabilă aplicarea respectivei prevederi în raport cu inculpatul minor Radu Vîrlan, prin stabilirea acestuia a unei pedepse sub limita minimă pentru infracțiunea prevăzută la art.172 Cod penal.

Cu referire la încasarea în mod solidar, de la inculpat a cheltuielilor judiciare, apărarea consideră neîntemeiată soluția instanței de fond.

3.2. Avocatul Sanduleac Victor în numele inculpatului Fortovoi Alexandru, a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Fortovoi Alexandru să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului minor Xxxx, audiat de către judecătorul de instrucție, declarații care urmau de a fi apreciat critic de instanța de judecată, ca fiind niște declarații care au fost date de către o persoană, care a fost scoasă de sub urmărire penală, din motiv că nu putea fi atras ultimul la răspunderea penală din cauză că nu a atins vârsta de 14 ani, acesta fiind coautor sau chiar autor a infracțiunilor incriminate lui Fortovoi Alexandru. Declarațiile martorului Xxxx au fost date în modalități speciale, cu aplicarea art.110 Cod de procedură penală, însă cu încălcarea prevederilor alin.(6) a art.110 Cod de procedură penală, prin care a fost lipsită apărarea și învinuitul, de posibilitatea de a adresa întrebări. La fel, declarațiile martorului Xxxx, sunt în contradicție cu prevederile art.110 alin.(8) Cod de procedură penală, potrivit cărora - declarațiile martorului, audiat în condițiile prezentului articol, pot fi utilizate ca mijloc de probă numai în măsura în care ele sunt confirmate de alte probe.

La baza sentinței de condamnare au fost puse și declarațiile martorilor, Guștiuc-Beșliu Arizana, Bacalu Inga și Cuciurcă Nadejda, declarații care nu reflectă nici o circumstanță faptelor reflectate în acuzarea adusă lui Fortovoi Alexandru sau a circumstanțelor întâmplate în perioada de timp 24 septembrie 2020 - 25 septembrie 2020, avute loc în anexa instituitei preșcolare situate pe bd. Decebal, nr.66 mun. Chișinău, cu atât mai mult că în aceste declarații nici nu figurează numele sau persoana Fortovoi Alexandru.

La fel, a menționat, că probele materiale anexate la cauza penală și cercetate în ședința de judecată, puse la baza sentinței de condamnare conform pct.2.4 a sentinței, nu conțin nici un indiciu, care indică comiterea acestor infracțiuni sau

măcar implicare în comiterea acestor infracțiuni a lui Fortovoi Alexandru, doar indică faptul că, acesta a fost prin acel loc, adică în anexa instituitei preșcolare situate pe bd. Decebal, nr.66 mun. Chișinău, chiar și în perioada de timp 24 septembrie 2020 - 25 septembrie 2020, fapt care nu a fost negat de către ultimul, nici în cadrul urmăririi penale, nici a cercetării judecătorești.

În opinia apărării, acuizarea nu a prezentat probe, care ar confirma faptul că Fortovoi Alexandru a săvârșit infracțiunile prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal și urmează a fi achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

3.3. Inculpatul Fortovoi Alexandru, nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la fel, a contestat sentința cu apel, solicitând achitarea sa în legătură cu faptul că nu a comis infracțiunile incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2022, apelurile declarate de către inculpatul Fortovoi Alexandru cu avocatul acestuia, Sanduleac Victor au fost respinse ca nefondate, apelurile declarate de către procuror și de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Vîrlan Radu au fost admise, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată parțial sentința, și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Fortovoi Alexandru recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa cu detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

Fortovoi Alexandru recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Fortovoi Alexandru pedeapsa definitivă cu detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Vîrlan Radu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa prin aplicarea art.79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în Centrul de detenție pentru minori și tineri.

Vîrlan Radu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa prin aplicarea art.79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în Centrul de detenție pentru minori și tineri.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Vîrlan Radu, sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în Centrul de detenție pentru minori și tineri.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a menționat, că inculpatul Fortovoi Alexandru, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, prin procesul-verbal de refuz al deținutului pentru participare

la ședința de judecată, cu utilizarea aplicației de teleconferință se atestă că, inculpatul a refuzat participarea la ședința de judecată, iar cu referire la prevederile art.art.321, 412 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea cererilor de apel în lipsa inculpatului.

Așadar, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel declarată de inculpatul Fortovoi Alexandru, în lipsa acestuia, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpatului, ca urmare a faptului că, instanța de apel a constatat că inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, judecarea cauzei în ordine de apel, în lipsa inculpatului, este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a statuat că, „deși statul are obligația de a garanta acuzatului dreptul de a fi prezent în cadrul procedurilor penale, nimic din art.6 din Convenție nu împiedică persoana să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil. Totuși, pentru a fi conformă cu prevederile art.6 din Convenție, renunțarea trebuie să fie stabilită în mod neechivoc și să fie însoțită de un minim de garanții” (cauza Sejdovic v. Italia, 1 martie 2006, §86; și Haralampiev v. Bulgaria, 24 aprilie 2012, §32).

Tot în acest sens, Curtea Europeană a stabilit că în particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărută de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a art.6 din Convenție în cauza Medenica v. Elveția din 14 iunie 2001, §56–59.

Instanța de apel a indicat, că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentii, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpaților Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu, în baza art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, vina inculpaților Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate și anume, prin declarațiile martorilor și probele scrise, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Raportând motivele invocate de partea apărării în cererile de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că, acestea nu s-au confirmat în raport cu starea de fapt a cauzei penale, iar în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează în totalitate vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că obiectul juridic special al infracțiunii de omor îl reprezintă viața victimelor Sclifos Vladimir și Drotieva Valentina, infracțiunii fiindu-i caracteristic și obiectul juridic special – corpul victimelor

menționate în speță.

Determinarea laturii obiective în acțiunile inculpaților se manifestă prin caracterul loviturilor aplicate de inculpați și părțile corpului pe care acestea au fost aplicate: regiunea capului, toracelui și abdomenului, care se caracterizează ca părți vitale importante, la fel cu folosirea de către aceștia a diferitor obiecte în calitate de armă și anume: a unui cuțit de bucătărie, a sticlelor goale, cu care au fost lovite victimele pe care l-a înfipt în regiunea abdomenului cu lezarea omentului mare al victimei Drotieva Valentina, parte vitală importantă a corpului, fapt ce indică la intenția directă a inculpaților de a săvârși infracțiunea de omor a două persoane.

Instanța de apel a reținut, că făptuitorii conștientizau că atentează la viața persoanei, precum și prin consecințele loviturilor aplicate asupra corpului uman, stare de fapt stabilită prin raportul de expertiză judiciară nr.202003C2376 din 04.11.2020 în privința lui Drotieva Valentina și raportul de expertiză judiciară nr.202003C2377 din 05.11.2020 în privința lui Sclifos Vladimir, fiind determinate modalitățile aplicării leziunilor corporale multiple cu corpuri contondente și ascuțite în regiuni vital importante a corpului prin aceasta fiind realizată latura subiectivă a infracțiunii, la caz, fiind prezentă convingerea inculpaților Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu, că ei au acționat prin intenție directă.

Prin urmare, modul de săvârșire a infracțiunii caracterizează și semnul calificativ al infracțiunii de omor „săvârșită asupra a două persoane, cu o deosebită cruzime”.

Intenția inculpaților de a săvârși un omor premeditat corespunde celor trei condiții: - trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărârii de a săvârși omorul și până la momentul executării infracțiunii, or aceștia au maltratată victimele timp de câteva ore, cu pauze după care reveneau pentru a-și atinge scopul propus omorul premeditat; - în intervalul de timp indicat, făptuitorii au reușit să mediteze și să concentreze forțele lor psihice în vederea asigurării reușitei acțiunilor lor; - în acest interval de timp, inculpații au săvârșit acțiuni de natură să întărească hotărârea luată de a cauza decesul victimelor și au asigurat realizarea ei.

Prin urmare, aceste trei condiții au fost realizate de către inculpați în intervalul de timp de la momentul când inculpații au luat decizia de a omorî victimele Drotieva Valentina și Sclifos Vladimir, acțiunile lor fiind duse și consumate până la capăt.

Instanța de apel a menționat, că cu toate că inculpații motivează că nu au avut intenția să omoare victimele, modul în care au fost aplicate loviturile corporale și comportamentul inculpaților ca fiind destul de agresiv, demonstrează prezența certă în acțiunile inculpaților a semnelor infracțiunii de omor.

Instanța de apel a precizat, că prin comportamentul inculpaților manifestat la data de 25.09.2020 și versiunea expusă de aceștia, producerea morții victimelor nu a fost dorită, însă a fost admisă conștient de către ei, ceea ce corespunde semnelor infracțiunii prevăzută de art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal.

Prin cruzimea deosebită a inculpaților, se demonstrează intenția făptuitorilor de a cauza victimelor suferințe - de ordin fizic sau psihic - care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea presupune prin sine o latură inerentă omorului, or, victima simte dureri fizice și morale. Totuși, omorul săvârșit cu deosebită cruzime

presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorii nu s-au limitat la curmarea vieții victimelor, aceștia prelungind agonia, torturându-i, maltratându-i, molestându-i, deosebita cruzime, fiind exercitată până la consumarea omorului. Numărul loviturilor aplicate; modul de operare (cu cioburi de sticlă, înțepături de cuțit și introducerea obiectelor în cavitatea vaginală, urmate de perforare), loviturile fiind aplicate în regiuni de importanță vitală pentru organismul uman (regiunea capului, cutiei toracice și abdomenului) denotă expres intenția inculpaților de a omorî victimele.

Totodată, despre intenția inculpaților vorbește și comportamentul acestora după comiterea infracțiunii, or, pe lângă faptul că dâșii nu au acordat primul ajutor victimelor, conștientizând starea în care le-au lăsat, întrucât, după cum s-a declarat „au văzut că acestea nu mai manifestă semne de viață”, au plecat acasă lăsând victimele fără supraveghere.

Instanța de apel a conchis că, prin comportamentul inculpaților, care a fost redat supra, aceștia au prevăzut că v-or cauza cu o deosebită cruzime moartea victimelor, au dorit și au admis, în mod conștient, survenirea acestei urmări.

Ca motiv, instanța de apel a reținut starea emoțională a inculpaților, care la acel moment se considera cu discernământ diminuat, determinat de starea de ebrietate a inculpaților, iar cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești, a permis instanței de a considera demonstrată și latura subiectivă a infracțiunii de omor reținută în privința inculpaților, exprimată prin intenție.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la faptul că, inculpatul Vîrlan Radu nu a comis fapta de omor asupra victimei Valentina Drotieva, deoarece, vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin declarațiile martorului Xxxx, Gudumac Svetlana, care au indicat că, inculpatul Vîrlan Radu a aplicat lovituri și victimei Valentina Drotieva.

La fel, instanța de apel a apreciat critic alegațiile apărării referitor la faptul că, inculpatul Vîrlan Radu nu a avut intenția de a-l omorî pe Sclifos Vladimir, el doar a aplicat victimei lovituri cu pumnii și picioarele și i-a cauzat leziuni corporale grave, în rezultatul cărora acesta a decedat, deoarece, modul în care au fost aplicate loviturile corporale și comportamentul inculpaților ca fiind destul de agresiv, demonstrează prezența certă în acțiunile inculpaților a semnelor infracțiunii de omor.

Astfel, instanța de apel a reiterat concluziile raportului de expertiză judiciară nr.202003C2377 din 05 noiembrie 2020, prin care s-a stabilit că, moartea lui Sclifos Vladimir a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic, cauzat de trauma asociată a capului, toracelui, abdomenului, fapte ce se confirmă prin datele examenului medico-legal al cadavrului și rezultatele histologice. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: - traumă craniu-cerebrală închisă: Plăgi, pe cap, hemoragii țesuturile moi pericraniene, hemoragii subarahnoidiene, sânge fluid în ventriculii cerebrali, edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral; - traumă închisă a toracelui: echimoze, excoriații pe torace, hemotorace pe stânga 200ml, fracturi costale pe dreapta și pe stânga, toate cu hemoragii roș-închis în țesuturile moi adiacente; - traumă închisă a abdomenului: ruptura ficatului cu hemoragii difuze roș-închis în

țesuturile moi adiacente, hemoperitoneu 500ml; - excoriații, echimoze atât pe gât, cât și pe membrele superioare și inferioare; - 5 plăgi tăiate pe cap și torace. Leziunile descrise au fost produse intravital, la acțiunea traumatică cu corp (-uri) contondent (-e), dur (-e) sau la lovirea de acesta (acestea), într-o perioadă scurtă unele față de altele, cu cca. 0-30min - 1 oră până la deces (conform datelor examenului histologic), posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, în comun se califică ca vătămare corporală gravă și sunt în legătură cauzală directă cu decesul.

În partea ce ține de infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a constatat că, prin acțiunile lor, inculpații Vîrlan Radu și Fortovoi Alexandru au atentat la obiectul juridic special al infracțiunii, care îl formează relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a persoanei (obiectul juridic principal) și la relațiile sociale cu privire la libertatea psihică, integritatea corporală sau sănătatea persoanei (obiectul juridic secundar).

Sub aspectul laturii obiective, faptele comise, s-au realizat prin acțiunile de satisfacere a poftelor sexuale în formă perversă de către Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu, prin introducerea în organul genital al victimei, a unei sticle de bere și alte obiecte, astfel, cauzându-i ultimei potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 202003C2376 din 04 noiembrie 2020, echimoză și plagă ruptă pe partea vaginală a colului uterin, ruptură a peretelui vaginal cu penetrare în cavitatea peritoneală, care puteau fi produse la introducerea unui (-or) obiect (-e) contondent (-e) dur (-e), care au fost produse cu 0-3 ore până la deces.

Prin urmare, instanța de apel a subliniat că, intenția inculpaților de a acționa în comun, a fost demonstrată. Deși între inculpați nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a omorî victimele și de a viola victima Drotieva Valentina, acțiunile concludente ale acestora exprimate prin aplicarea succesivă cu violență de către aceștia a multiplelor lovituri victimelor și a acțiunilor perverse cu caracter sexual, denotă existența unei înțelegeri tacite a inculpaților că fiecare din ei să contribuie în careva măsură la realizarea laturii obiective a infracțiunilor de omor și de satisfacere a poftelor sexuale în forme perverse.

În acest context, instanța de apel a apreciat critic alegațiile apărării potrivit căreia, acuzarea de stat nu a prezentat probe plauzibile care ar demonstra și existența unei înțelegeri prealabile de a săvârși împreună și de comun acord careva acțiuni violente cu caracter sexual, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, prin aplicarea succesivă cu violență de către aceștia a multiplelor lovituri victimelor și a acțiunilor perverse cu caracter sexual, denotă existența unei înțelegeri tacite a inculpaților că fiecare din ei să contribuie la realizarea laturii obiective a infracțiunii de satisfacere a poftelor sexuale în forme perverse.

Mai mult, instanța de apel a remarcat că pentru stabilirea calității de subiect al infracțiunilor săvârșite de inculpați, a reiterat dispozițiile art.21 alin.(2) Cod penal, subiect al infracțiunilor prevăzute de art.art.145 și 172 alin.(2) Cod penal, poate fi o persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 14 ani, prin urmare, inculpații Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu întrunesc și calitatea de subiecți al infracțiunilor imputate, aceștia având vârsta de peste 14 ani, conform rapoartelor de expertiză judiciară nr.202035A0 542 și 543 din 05 noiembrie 2020, la data săvârșirii

infracțiunii, ambii se aflau în plinătatea deliberărilor mentale, iar în prezent nu necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical.

Astfel, circumstanțele de fapt mai sus elucidate analizate în coroborare cu concluziile conținute în rapoartele de expertiză judiciară psihiatrică la cauză, denotă faptul că, aceștia își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor, au prevăzut urmările prejudiciabile și au admis în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind considerați responsabili de acțiunile lor imputate.

Cu referire la argumentele avocatului Bodean Ina potrivit căreia, declarațiile martorului Xxxx urmau a fi apreciate critic, fiind implicat nemijlocit în comiterea faptelor incriminate inculpaților, fiind interesat de a depune mărturii cu tentă incriminatorie în privința lui Vîrlan Radu, instanța de apel a apreciat critic, deoarece Xxxx a fost audiat în calitate de martor, cu respectarea prevederilor art.art.109 alin.(5), 110¹ Cod de procedură penală și având în vedere că, declarațiile martorului Xxxx coroborează cu celelalte probe administrate la cauza penală, instanța de apel nu poate reține versiunea potrivit căreia, martorul a fost interesat de a depune mărturii cu tentă incriminatorie în privința lui Vîrlan Radu.

În ceea ce privește alegațiile părții apărării potrivit căreia, declarațiile martorului Xxxx nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, din moment ce acuzatul nu a avut posibilitatea reală de a contesta declarațiile martorului și de a pune întrebări, instanța de apel a apreciat critic, întrucât la audierea martorului minor Xxxx de către judecătorul de instrucție au fost respectate prevederile art.art.109 alin.(5), 110¹ Cod de procedură penală, mai mult, la audierea martorului minor a participat și apărătorul inculpatului Vîrlan Radu care a avut posibilitatea să formuleze întrebări martorului și să urmărească procesul de audiere a ultimului.

Cu referire la alegațiile avocatului Sanduleac Victor potrivit căruia, la baza sentinței de condamnare au fost luate în considerație și declarațiile martorilor Guștiuc-Beșliu Arizana, Inga Bacalu și Cuciurcă Nadejda, declarațiile cărora nu reflectă nici o circumstanță faptelor reflectate în acuzarea adusă lui Fortovoi Alexandru, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, or, declarațiile martorilor menționați au fost apreciate din punct de vedere al coroborării cu întreg material probator administrat la dosar, și care, în ansamblul lor au demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea faptelor prejudiciabile.

În ceea ce privește versiunea de apărare a inculpatului Fortovoi Alexandru precum că, dânsul doar a fost în acel loc, adică în anexa instituției preșcolare situate pe bd. Decebal 66, mun. Chișinău, însă nu a comis faptele incriminate, instanța de apel a respins-o ca fiind neîntemeiată, deoarece vinovăția inculpatului Fortovoi Alexandru a fost demonstrată prin ansamblul probelor administrate la dosarul penal, și anume declarațiile martorilor care coroborează cu materialele scrise administrate la faza urmăririi penale.

De asemenea, instanța de apel a respins și poziția apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare a inculpaților sau de recalificare a acțiunilor inculpatului Vîrlan Radu, întrucât în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina inculpaților în cele incriminate, iar cele invocate de apărători sub acest aspect au fost estimate de instanța de apel drept o modalitate de

exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Fortovoi Alexandru de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptei săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, reieșind din personalitatea inculpatului Fortovoi Alexandru care a comis o infracțiune excepțional de gravă, a atentat la viața a două victime Drotieva Valentina și Sclifos Vladimir, dreptul la viață a victimelor neputând fi reparat sau compensat că, nu au fost constatate careva circumstanțe care să atenuze răspunderea inculpatului pentru cele comise, fiind prezente circumstanțele agravante - săvârșirea infracțiunii profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimelor care se datorează altui factor (stare de ebrietate), săvârșirea infracțiunii prin batjocorirea victimei și săvârșirea infracțiunii în prezența minorilor și ținând cont de modul și mijloacele de comitere a infracțiunii, instanța de apel în vederea respectării principiilor de individualizare a pedepsei penale, urmărind scopul pedepsei penale îndreptat spre restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, a stabilit inculpatului Fortovoi Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal pedeapsa penală sub formă de detențiune pe viață, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal pedeapsa sub formă de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a reținut că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului impune statelor membre obligația de a lua măsuri pentru protejarea publicului contra infracțiunilor de violență. Elementul punitiv al sancțiunii aplicate inculpatului Fortovoi Alexandru nu poate constitui, prin sine, o violare a art.3 din Convenție și tocmai din motivele de mai sus, în circumstanțele specifice cazului de față, este datorია statului de a preveni și curma faptele prejudiciabile comise.

În continuare instanța de apel a reiterat că, pedeapsa cu detențiune pe viață aplicată inculpatului Fortovoi Alexandru, în calitate de autor al faptei prejudiciabile este prevăzută de lege și este necesară într-o societate democratică și urmărește un scop legal, o astfel de detenție nu constituie un tratament inuman sau degradant. În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor i s-a stabilit inculpatului Fortovoi Alexandru pedeapsa definitivă cu detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că instanța de fond eronat a ignorat prevederile art.79 Cod penal, instanța de apel reține că în speță, se confirmă

existența circumstanței excepționale – minoratul persoanei, care impun soluția aplicării unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Instanța de apel a menționat că, la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul Vîrlan Radu, născut la data de 25.11.2004 avea vârsta de 15 ani, astfel, la individualizarea pedepsei penale, instanța de fond urma să țină cont de prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, care reglementează cu titlu de circumstanță excepțională minoratul persoanei care a comis infracțiunea, așa cum inculpatul Vîrlan Radu la data săvârșirii infracțiunii avea vârsta de 15 ani, iar prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, care reglementează cu titlu de circumstanță excepțională – minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea, impun aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Referitor la critica părții apărării referitor la soluția instanței de fond privind încasarea, în mod solidar, de la inculpatul Radu Vîrlan a cheltuielilor judiciare în sumă de 134 356 lei, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, deoarece efectuarea expertizelor judiciare, în speță, a fost obligatorie, iar circumstanțele stabilite demonstrează vinovăția inculpaților în fapta lor imputată, au fost efectuate din contul statului, cheltuieli care au fost solicitate de către procuror a fi încasate de la inculpați în mod solidar în beneficiul statului, astfel, instanța de apel a menținut soluția instanței de fond privind încasarea de la inculpații Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în sumă totală de 134 356 lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Fortovoi Alexandru, prin care, fără a invoca careva temei prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei soluții de achitare, în legătură cu faptul că nu a săvârșit infracțiunile incriminate, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct. 3.3. din prezenta decizie).

5.1. Avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Vîrlan Radu, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vîrlan Radu să fie achitat pe capătul de acuzare privind omorul Valentinei Drotieva în baza art.145 alin.(2) lit. g), i), j) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta, acțiunile inculpatului Vîrlan Radu să fie reîncadrate în baza art.151 alin.(4) Cod penal, pe capătul de acuzare referitor omorului lui Sclifos Vladimir, pe capătul de acuzare în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(2) lit. c) Cod penal să fie reîncadrate acțiunile acestuia în baza art.171 alin.(1) Cod penal, să-i fie numită acestuia o pedeapsă sub limita minimă, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, să fie respinsă solicitarea acuzării privind încasarea în mod solidar, de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 134 356 lei, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct.3.1. din prezenta decizie), invocând suplimentar că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar faptei săvârșite i s-a dat o calificare greșită.

Menționează că, probele pe care s-a bazat prima instanță la emiterea sentinței, nu sunt pertinente și concludente pentru soluționarea obiectivă a cauzei, iar circumstanțele s-au desfășurat în modul după cum au declarat în fața instanței de judecată inculpații, altfel decât a declarat martorul acuzării, Xxxx.

6. Procurorul a depus referință la recursurile ordinare declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În opinia procurorului, motivele invocate în recursurile declarate au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Sușine că, hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar în acțiunile inculpaților au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că recurenții nu sunt de acord cu soluțiile instanțelor de fond privitor la condamnarea inculpaților în baza art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, menționând că probatoriul administrat nu dovedește vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor incriminate, invocând în acest sens în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală.

Însă, în raport cu alegațiile recurenților, invocate în cererile de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit

confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal apreciază ca declarative argumentele apărării prin care se invocă faptul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta deoarece în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Tot aici Colegiul penal ține să menționeze, că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul materialelor dosarului, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția.

Totodată, instanța de recurs menționează că, recursul apărării nici nu este motivat sub aspectul erorilor de drept invocate, iar majoritatea argumentelor recurentului constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțele de fond a probelor, fără a ține cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs în sensul art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept

prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite fapte care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpații Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpaților Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu în baza art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, Colegiul penal conchide că, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului instanța de apel a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpaților Fortovoi Alexandru și Vîrlan Radu, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpaților sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct.4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu-i necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

Totodată, în concepția Curții Europene, art.6 §1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk

v. Olanda, nr.16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, invocată de recurent, Colegiul penal constată că alegațiile apărării în această parte sunt declarative.

Sub acest aspect, reieșind din sensul legislației în vigoare, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial, iar instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, pentru o astfel de concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită și dacă această faptă a fost încadrată corect în norma penală, iar dacă faptei i s-a dat o încadrare juridică în baza altei norme penale, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La caz, se constată că instanțele de fond au cercetat toate probele administrate în cauză și le-au oferit o apreciere obiectivă, care în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, în consecință atribuind o încadrare juridică justă acțiunilor incriminate inculpaților.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca fiind corect fundamentată concluzia instanțelor de fond cu privire la faptul că, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit cu certitudine că modul în care au fost aplicate loviturile corporale și comportamentul inculpaților ca fiind destul de agresiv, demonstrează prezența certă în acțiunile inculpaților a semnelor infracțiunii de omor.

Totodată, se accentuează, că instanțele de fond corect constatând că intenția inculpaților de a acționa în comun, valabilă pentru ambele infracțiuni, or, deși între inculpați nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a omorî victimele și de a viola victima Drotieva Valentina, acțiunile concludente ale acestora exprimate prin aplicarea succesivă cu violență de către aceștia a multiplelor lovituri victimelor și a acțiunilor perverse cu caracter sexual, denotă existența unei înțelegeri tacite a inculpaților că fiecare din ei să contribuie în careva măsură la realizarea laturii obiective a infracțiunilor de omor și de satisfacere a poftelor sexuale în forme perverse.

Față de considerentele enunțate, Colegiul penal evidențiază că, alegațiile apărării în sensul că probatoriul prezentat la dosar nu atestă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. g), i), j) și 172 alin.(2) lit. c) Cod penal, sunt neîntemeiate, prin urmare temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu s-a adevărit.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate,

urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Fortovoi Alexandru și de către avocata Bodean Ina în numele inculpatului Vîrlan Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2022, în cauza penală în privința lui *Fortovoi Alexandru xxxx și Vîrlan Radu xxxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena